

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ НА ДЕПУТАТИТЕ
НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ
ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год. XI, бр. 135 (657) Търново, четвъртък, 10 ноември 1955 г. Отд. бр. 20 ст.

НОСИТЕЛИ НА ЗЛАТНИЯ МЕДАЛ

Предприемчиви са работниците от металообработващото предприятие „Киро Коларов“ в Г. Оряховица. Замислят ли нещо ново не може да не го осъществят. А каквото направят, направено бива! Затова по всички краища на страната са известни произвежданията от тях — шмиргелови точила, малки ръчни шмиргели, охладителни помпи, флигел помпи и още много други предмети.

В последно време тези упорити хора-майстори, леяри, стругари, монтажници изработват и изпращат на Държавния металургичен завод „Ленин“ кокили за отливане на стомана. А на XVI-ия международен мотрест панаир в Пловдив те показаха за пръв път изработените от тях в нашата страна — автоматичен мелничен валс и мотор монтиран на пътнически велосипед, с което привлякоха вниманието на посетителите на панаира и заслужено бяха наградени със „Златен медал“.

Висока морална награда за тях са и постъпилите след панаира повече от 2,000 искания (заявки) за изработване на показаните мотори, както и десетките писма адресирани направо до управлението на предприятието. Пише им Д-р Минчев от Пловдив, Яни Ст. Димов от Сталин, младежи от с. Ро-

за, Ямболско, работници от ф-ка „Балкан“ в Габрово и много други. И всички изразяват радостта си, че това е родно българско производство, интересуват се за мощността, за количеството на горивото, което изразходва моторчето, за цената на която ще се продават, извяват желание да си купят, а някои искат да получат мотора дори с наложен платеж.

Радостен е фактът, че предприятието вече е получило план за изработване на такива мотори и е започнало серийното им производство. Те са много удобни и пригодни за нашите пътища. Самото предаване се извършва с верига, поради което е напълно възможно движение и по кален терен. Моторчетата са по 75 куб. а горивото, което изразходват, е 2 л на сто километра. Новото моторно колело може да развие 35 км бързина в час. Сега колективът е насочил вниманието си към таква пригаждане на запалителната им система, че всеки да може да ползува моторните колежа. Освен това те се стремят посредством намаляване на тяхната себестойност да ги направят достъпни за повече хора. Може да се очаква, че те ще успеят. За това говорят успехите им по увеличаване на производителността на

труда и намаляване на себестойността на продукцията.

През третото тримесечие на т. г. колективът изпълни производствения си план 112 на сто, а планът за производителността на труда — 109 на сто. Себестойността е снижена с 5-70 на сто от залпнуваното.

В дните пред Републиканското съвещание по въпросите за увеличаване на производителността на труда и намаляване на себестойността на продукцията и за намаляване стойността на строителството те поеха нови социалистически задължения, които изпълниха с чест. Производственият план за м. септември изпълниха 135-56 на сто, а плана за производителността на труда 128-3 на сто. От фонд работна заплата изразходваха 83 на сто. С такива успехи те изпратиха и м. октомври.

Тук с успех се води и борбата за повече икономии на материали. Предложението на леяра Петко Димитров, бронзовите стружки преди разтопяването да се правят на брикети, донесе 70—80 на сто използваемост, докато преди това тя е била само 30 на сто. Работейки с още двама души, леярът Димитров така съчетава работата си, че докато бронзът от който отливат перки за флигел помпите се топи, те извършват отливането на главите и цилиндриците. Само на 13 октомври отляха 28 броя глави и цилиндрици. Освен това той успял да получи подходяща смес, с която се формуват отливаните части.

Отлични производственици тук са Никола Върбанов—стругар първенец на предприятието. Своята норма той изпълнява средно 125 на сто, а опитът си не крие от своите другари. Ангел Минчев—работи на радиалбормашината и въпреки че тя е стара и износена дава висока производителност. Нея той винаги поддържа в изправност, следи и навреме подменя всички износени части. С успех работят монтажистът Коста Алексиев, технологът Енчо Байчев и др.

Целият колектив вече се запозна в материалите от Републиканското съвещание и сега работи с още по-голяма активност за увеличаване на производителността на труда и за снижаване себестойността на продукцията и подобряване на нейното качество.

Ст. Александров
наш спец. пратеник

ГОРДЕЯТ СЕ С ПОСТИГНАТИТЕ УСПЕХИ

Много труд и старание положили работниците от трите цеха на ф-ка „В. Коларов“ в Габрово за предсрочно изпълнение производствения план за месец октомври. Колективите им работиха упорито, съревновавайки се за завоюване на първото място. Неспирният устрем допринесе предприятието да изпълни месечния си план за октомври в сурово 108 на сто, в готово 105 на сто, в ценово изражение 106 на сто и по асортимент — 100 на сто.

Контролът и ръководството на партийните организации по изучаване историческото минало все още не са на нужната висота.

Необходимо е във всеки труженник на нашия окръг да се разгори жаждата за опознаване историческото минало на нашия народ, а то ще стане като се организират повече походи, пестешества и екскурзии до исторически паметници и местности, като се организират повече срещи с партизани, ятаци и близки на загиналите в антифашистката борба. Чествуванията на бележити дати и годишнини да се свързват с опознаването на миналото, а любимите места и паметниците на падналите бойци да се поддържат в хубав вид, за да привличат вниманието на всеки посетител.

Стремежът към четене на литература с историческо съдържание да се разгори, да нарасне броят на читателските групи, да се организират колективни посещения на музеите, на филмите с историческо съдържание и пр. Чествуването на 100-годишнината от основаването на първите български читалища трябва да се свърже с опознаване историята на селата, живота на отделни борци.

Ние, строителите на социализма, сме единствено законни наследници на всяко най-хубаво, което са създали поколенията преди нас, затова трябва да го изучаваме добре, за да обикнем още по-силно нашата Родина.

ИСТОРИЧЕСКОТО МИНАЛО НАЙ-ДОБЪР УЧИТЕЛ И ВЪЗПИТАТЕЛ

„Трябва да се знае добре миналото — казва Ленин — за да се разбере настоящето и се набележи правилно пътят на бъдещето.“

Изучаването на историческото минало на Родина, на родния край, на освободителните борби, които е водил нашият народ, е едно от мощните средства за патриотичното и комунистическото възпитание на трудещите се.

Наша честен български патриот, който да не изпитва чувство на възмешаност на национална гордост, когато слуша, чете или му разказват за героичните моменти от историята на нашия народ. Та кой не се е замислял върху старинните паметници на Николю и Царевец, кой не се е възхищавал от героичните подвизи на хайдутите, на революционерите от възраждането, на мъжествените дела на Раковски, Левски и Ботев? Нали техният пленителен подвиг вдъхновяваше нашите антифашисти, а партизанските чети носеха техните имена! Пример за подражание днес в строителството на социализма и неизчерпаем източник за възновение са смелата борба и героизмът на партизаните и партизанките в шурма им срещу фашизма.

Историческото минало на нашата Родина е наситено с интересни събития, с драматични моменти. В странцието на нейната история са записани светли дати и имена, които са гордост за нас и които трябва да знаем.

Поучителна и интересна е историята на град Търново, който векове наред е бил политически и културен център, славна е борбата на народа ни против турските поробители. С гордост произнасяме имената Батак, Перущица, Априлско въстание, Шипка. Неувяхващи са делата и имената на Кочо Цестимирски, Бенковски, Велчо Димазлиятца, Бачо Киро от Бяла черква, Стефан Пешев от Севлиево, Ангел Кичев от Трявна, Петко Рачов Славейков и много други.

Още по-бури, по-поучителна е историята на нашия край след освободението ни от турско иго. В Търново Димитър Благоев запали искрата на социалистическото движение, което се разгори в бунт паметък, в който на 9 Септември изгоряха устоите на капитализма в нашата страна.

В партизанската борба загинаха скупининове на Партията, като Й. Чанкова, Сашо, Малчика, Вапцаров и др. Нашият окръг даде свидетелства жертви като Христо Козлев, Георги Генев, Стоян Бъчваров, Върбан Генчев и много други, които ще вдъхновяват подрастващите поколения в безпределна любов към Партията и Родината, към Съветския съюз, пример, как трябва да се преодоляват трудностите в борбата за щастлив и заможен живот.

Верни на заветите на Ленин за ролята на историческото минало, като възпитател на подрастващите поколения, под ръководството на Партията, на много места в нашия окръг се разгръща движение за изучаване на героичното минало на народа. Похвална е инициативата на Окръжния комитет на ДСНМ, който постави миналата година пред дружествата на ДСНМ за задача да се разгърне масова дейност за изучаване борбите на Партията и РМС против фашизма. Организирана бе изложба, посветена на тези борби, която ще обходи всички градове на окръга.

Изучаването на героичното минало на Партията и РМС, което се свързва с опознаване на по-далечното революционно минало, беше най-добре организирано от ОК на ДСНМ в гр. Севлиево. Повече от 5 месеца дружествата на ДСНМ в Севлиево околия проучаваха борбите на Партията и РМС. Устроиха се 76 срещи с партизани, по-

литзатворници и близки на убити в борбата против фашизма. В 33 читателски групи и 16 младежки бригади по заселяването бяха четени книгите „Родна земя“, „Отредът“, „Верни синове народни“, „Знаеш ли, горо, помниш ли“, в които се описват борбите на Габровско-Севлиевския партизански отред. Организирана бяха много походи и екскурзии до лобни места и скривалища. Дружеството на ДСНМ в с. Добромирка организира среща със своя съселаяни — политкомисаря на Габровско-Севлиевския партизански отред др. Пенчо Карапчев.

Изучаването на героичното минало на Партията и РМС в Севлиево околия завърши с околийски общомладежки сбор.

Хубави инициативи за изучаване героичното минало има и дружеството на ДСНМ при ф-ка „Г. Генев“ в Габрово. То организира две събирания: „Живот и дейност на патрона на предприятието — Г. Генев (Любчо)“ и „Участие на стари работници от фабриката в антифашисткото движение, в стачките“. Това вдъхнови работниците в борбата за изпълнение на производствения им планове.

Изучаването на историческото минало на родния край продължава и сега. Особено се разгори то в средните училища, като се свързва с подготовката за средношколския фестивал. Пример в това отношение е работата на Икономическия техникум в гр. Търново. Курсистите се запознаха вече с най-важните исторически паметници в града. Посетиха Дряновския и Преображенския манастири. Обяха конкурс за написване на художествени произведения на тема „Любим роден край“ и за записване на народни песни. Всичко това спомага те да станат по-упорити в борбата за трайни знания.

Не може да се каже обаче, че богатото историческо минало, което ни поднася родният край се изучава масово, че се е разгрънало широко движение за неговото опознаване. Има дружества на ДСНМ и пионерски организации, които малко правят в тази насока, а почти нико не вършат отечественофронтовските и профсъюзните организации.

Контролът и ръководството на партийните организации по изучаване историческото минало все още не са на нужната висота.

Необходимо е във всеки труженник на нашия окръг да се разгори жаждата за опознаване историческото минало на нашия народ, а то ще стане като се организират повече походи, пестешества и екскурзии до исторически паметници и местности, като се организират повече срещи с партизани, ятаци и близки на загиналите в антифашистката борба. Чествуванията на бележити дати и годишнини да се свързват с опознаването на миналото, а любимите места и паметниците на падналите бойци да се поддържат в хубав вид, за да привличат вниманието на всеки посетител.

Стремежът към четене на литература с историческо съдържание да се разгори, да нарасне броят на читателските групи, да се организират колективни посещения на музеите, на филмите с историческо съдържание и пр. Чествуването на 100-годишнината от основаването на първите български читалища трябва да се свърже с опознаване историята на селата, живота на отделни борци.

Ние, строителите на социализма, сме единствено законни наследници на всяко най-хубаво, което са създали поколенията преди нас, затова трябва да го изучаваме добре, за да обикнем още по-силно нашата Родина.

Тия дни в родния край

ПО 1,308 Л МЛЯКО
ОТ КРАВА

Доячката Кина Тодорова от ТКЗС в с. Д. Оряховица, Г. Оряховско надой към 1 ноември т. г. от поверените ѝ крави 13,088 литри мляко. От всяка фуражна крава тя предаде на кооператива по 1,308 литри мляко. Този си успех доячката дължи на внедряването на зоотехническите мероприятия, на изкуственото хранене на телетата, на лагерното отглеждане на кравите, на майчинските грижи към животните.

Владимир Петров

ВИСОК ДОБИВ КРЪМНО ЦВЕКЛО

Кооператорите от ТКЗС в с. Хотница, Търновско оценяват добре какво голямо значение има кръмното цвекло за храна на добитъка. Затова те положиха добри грижи за засяването, окопаването и прибирането му. Благодарение на тези грижи сега те се радват на високи добиви кръмно цвекло.

От 29 декара площ кооператорите получиха общо 145 тона или средно по 5 тона от декар при план 4,500 килограма. Цвеклото бе извозено навреме от полето и добре съхранено. То ще се използва през зимата като храна на добитъка.

В. Л. Дечев, дописник

ПОДОБРИХА БИТОВИТЕ УСЛОВИЯ

Ръководството на машинната ф-ка „1 май“ в с. П. Тръбени, Търновско взе навреме мерки и подготви работните помещения за зимата. Подът на плоското и електроженното отделения бе облицован с тухли, а между стругарното и плоското се постави голяма врата, която предпазва работниците от простудяване. На всички слушени прозорци са поставени стъкла. Обозначили се работните машини. Много добре е обезопасена и столовата. За направените подобрения работниците ще се отплатят като изпълняват плана по всички показатели.

Ив. Михайлов, дописник

На снимката: Второ звено от пета полевъдна бригада при ТКЗС в с. Бяла черква, Павликено, със звеновод Антон Д. Драганов, зарива лозята.

Снимка: Ив. Вачев

ЗА БЕЗУПРЕЧЕН АВТОТРАНСПОРТ

Близко е денят, в който най-изтъкнатите авторатриписти работници от УАТ—клон Севлиево ще се съберат на конференция да отчетат своите постижения.

В продължение на много дни те се бориха в надпревара с времето, пестяха го-

ИЗПЪЛНИХА ГОДИШНИЯ СИ ПЛАН

Разучаването на обръщението на републиканското съвещание по въпроса за повишаване производителността на труда и намаляване себестойността на продукцията, поради нов трудов ентузиазъм сред работническия колектив на ф-ка „Ненко Илиев“ в гр. Севлиево. Работническите предложения се увеличиха и се насочиха за увеличаване производителността на труда, намаляване себестойността на продукцията и висококачествена износна наша продукция. „Да укрим доверието към българската марка за слабо-токови проводници, които ние произвеждаме!“ — този лозунг е знаме в борбата на нашите работници.

На 5 ноември т. г., в резултат на общия полем, нашият колектив изпълни достойно годишния си производствен план 100 на сто, плана за производителността на труда 100 на сто и плана за снижението на себестойността на продукцията 118 на сто.

Усилията на целия колектив сега са насочени за предсрочното изпълнение на втория петгодишен народностански план по всичките му показатели и затвърдяване фабричната марка на предприятието ни на международния пазар.

Борислав Ив. Тинков
председател на заводския профкомитет

УСИЛЕНА БЕРИТБА НА ПАМУКА

След сеитбата напрежението сред кооператорите в с. Страхилово, Търновско се прехвърля вече на памуковите блокове. Почна памукоберът. 3,100 декара памук се е бялнал като пух по блоковете. Настъпи оживление сред тях. Сутрин рано трудолюбивите кооператорки започват брането. Досега стопанството е набрало 139,000 кг памук.

И тук първа е бригадата на Никола Ив. Хилев. Тя е набрала 32,000 кг памук. От авената най-добро е това на Иван Христов от същата бригада. Голяма помощ оказаха пионерите, които са нагрупали вече около 2,300 кг. Най-гърбав измежду тях е Николай Хр. Христов, който бере на ден по 24 кг.

Първенците в беритбата пионери и кооператори бяха наградени от УС на стопанството — първите с футболна топка, учебни материали и др., а кооператорите с бюфет,

тоалетна маса, обикновена маса и електрическа ютия. Наградите на пионерите са раздадени. Най-добри памукоберачки се отчертават др. Мария Денчева Маринова, Деша Пенчева Димитрова — околийски първенци през тази година. Не са много назад и кооператорките Райна Христова Денчева, Рада Желязкова, Станка Иванова Христова и др., които не падат по-долу от 50 кг на ден. Няма да остане нито един разлукан козак неприбран, защото от тази култура ще се увеличи много паричният трудовен на кооператорите. Миналата година стопанството взе 1,500,000 лв. паричен доход и 290,000 допълнително възнаграждение за преизпълнение на плановия добив. И сега ще използваме всеки благоприятен ден за бране и ще надхвърлим залпнувания добив.

Васил Л. Стоянов, дописник

ЧЕСТВУВАНИЯ НА 38-ТА ГОДИШНИНА НА ОКТОМВРИЙСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ В ОКРЪГА

Трудещите се от окръга чествуваха по най-тържествен начин 38-та годишнина на Великата Октомврийска социалистическа революция. Гости на тържественото общоградско събрание, проведено в салона на читалище „Васил Коларов“ в гр. Трявна, бяха другарите Нуков и Сизоев от Съветското посолство. Доклад пред трудещите се на града изнесе секретарят на ЦС на БСД др. Панайот Гиндев. Др. Нуков поднесе приветствие, а пионери от града подариха на гостите букети цветя и ги поздравиха с нашето българско „Добре дошли“. След доклада ансамбълът при читалището изнесе литературна програма.

На тържественото събрание в Павликени, организирано от профорганизацията при задругата „Пренос-превоз“, присъствуваха 120 работници, превозвачи и слушатели.

С подобаващо тържество бе чествуван 7 ноември и в с. Стражица, Г. Оряховско. Събранието бе открито с химна на Съветския съюз от хора на гимназията. След доклада на др. Стефан Венков, художественият колектив изпълни хубави песни и бе прожектиран чешки филм.

Така бе отпразнуван великият празник и в селата Виноград, Г. Оряховско, Керека, Дряновско и другаде.

В с. Г. Сеновец, Г. Оряховско решиха да срещнат Великата годишнина с трудови дела. Организиран бе трудов ден за направа на настил на новостроящата се мост сред селото. За три часа организираните в ловната дружина ловци изкопаха и превозиха с колички 30 куб. м пръст. Много кооператори с 24 каруци и пешади, за 4 часа превозиха и трамбоваха 150 куб. м пръст. От частните стопани се отделиха Христо Христов, Калю Петров, депутатката Люба Ганчева и др.

Годишнината на Великия Октомври бе за трудещите се от окръга светъл, роден празник.

(По дописки на: Д. Янакиев, И. Шинков, И. Иванов, Е. Михайлов, П. Ганчев и В. Дончев)

В. Йорданов

10 ГОДИНИ СВЕТОВНА ФЕДЕРАЦИЯ НА ДЕМОКРАТИЧНАТА МЛАДЕЖ

Преди 10 години, на 10 ноември 1945 г. в Лондон се събраха представителите на младежта от най-различни раси, политически и религиозни убеждения, с различни професии и социално положение, за да обсъдят средствата за обединяването на младежта в борбата ѝ за мир, национална независимост и демократични свободи. Тогава, само няколко месеца след завършването на Втората световна война, се учреди Световната федерация на демократичната младеж — най-крупната и представителна в историята на младежкото движение международна организация. Денят 10 ноември СФДМ обявява за Международен младежки ден.

СФДМ израсна и изправи изпълнителна снага. Ако на първия учредителен конгрес на федерацията се бяха събрали представители на 30 милиона млади хора от 45 страни, днес СФДМ обединява 85 милиона младежи и девойки от 97 страни.

Няма политическо събитие, важно за живота на младия човек, за провеждането на което СФДМ през тези 10 години да не е вдишнала на крак цялото младо поколение на нашата епоха. СФДМ се явява неуморен защитник на интересите на световната младеж.

На международните конференции на работническата младеж във Варшава през 1948 година, за защита правата на младежта във Виена през 1953 година, на селската младеж във Виена през

1954 година, СФДМ обсъжда най-животноразрешаващите въпроси на младежкия живот, организира мощната борба на младото поколение в защита на правата му за труд, образование, отих и политически свободи. Повела световната демократична младеж в борбата за мир, Федерацията се присъедини към Стокхолмското възвание за забрана на атомното оръжие. Тя мобилизира младежта за събиране подписи под пакта на мира между петте велики държави.

Мощни демонстрации на волята на младежта за мир и дружба са проведени досега пет световни фестивали. Изключително важна е тяхната роля за обединяването и силотанването на световната демократична младеж в борбата за мир. За първи път през 1947 година столицата на братска Чехословация — Прага прие на Първия световен младежки фестивал 17,000 възрастни младежи и девойки от 72 страни. Грандиозна манифестация на младежкото единство беше Петият световен младежки фестивал, завършил през август т. г. във Варшава. Над 30,000 младежи и девойки от 114 страни прекараха 15 незабравими дни в героична Варшава.

Всеки един ден от изтеклите десет години за СФДМ е бил ден на упорита работа в борбата за защита интересите на младостта на нашата епоха, работа и борба за свободен живот, за мир, демокрация, независимост и по-добро бъдеще.

През тия десет години големи събития измениха международната обстановка. Постигнаха се важни успехи в делото на мира. След сключването на примирието в Корея младежта приветства стихването на огъня във Виетнам. По инициатива на Съветския съюз се възвърна независимостта на Австрия. Срещите на германските правителства със съветските ръководители, посещенията на Неру в СССР, белградските преговори вдъхнаха повече увереност на младежта, повече сигурност в правотата на нейната борба.

Манифестация на новия дух в международните отношения бе историческото Женевско съвещание на ръководителите на правителствата на четирите велики държави. Младото поколение очаква декларациите на държавните дейци в полза на мира да не останат само думи.

Младежта от Съветския съюз, Китай и страните с народна демокрация посрещат като свой голям празник Международния младежки ден и 10-годишнината на СФДМ. От ден на ден се укрепват братските връзки на младото поколение от страните на социализма.

Българската трудеща се младеж, заедно с демократичната младеж от целия свят чествува десетгодишнината на СФДМ и Международния младежки ден още по-единна, с още по-голяма решимост да се бори за мир, за дружба между народите.

МЛАДЕЖКАТА СМЯНА

През октомври 1953 г. в предприятното ни — „Бачо Киро“ в Дряново беше оформена младежката смяна. Нейният състав беше изключително от членове на ДСНМ.

Много работници я наричаха „Детска смяна“. Но на всички присмехуства ние противопоставихме нашия младежки ентузиазъм, нашата воля за победа. Помагачи на партийната организация, профкомитетът, организацията на ДСНМ, нашите майстори. Животът на смяната стана задъшен, приятен. И производствените резултати не закъсняха. Административното ръководство на предприятието започна да ни възлага внедряването на нови почини и мероприятия. Затова по почина на Левченко и Муханов — най-голяма икономия на материали дава нашата смяна.

Всичко това се дължи най-вече на широката разяснителна работа. Планът за всеки месец бе разпределен от секционния майстор и разясняван от агитаторите. Всяка работничка знае колко трябва да изтче за месец, за ден, за един час. И тя следи изпълнението на плана, си по часовников механизъм, прикритен към стана. По същите часовници майсторът следи как се използват машините.

Ние отделяме голямо внимание и на въпросите свързани със снижение себестойността на продук-

цията. Икономията от основните материали представлява важен резерв в това отношение, а също така дава възможност лесно да се определи и личното участие на тъкачката за реализирането ѝ. Вътъкът принас се разпада на тъкачките от определена за целта работничка. Тя нарежда калемите (пинковете) на тъй наречените „ширвоки“, претегля ги и всяка тъкачка, започвайки работата си, взема вътък от номера, който тъче и каквото количество е необходимо за станове, които обслужва. На другия ден, когато се изрежат парчетата от станове, същата вътъкчица взема отчетните листове и изчислява разхода на вътъка спрямо изтъканите метри плат.

Когато беше сформирана младежката смяна нямаше работничка, която да работи на повече от четири стана. Преминването от 4 на 6 стана започна най-напред в младежката смяна. Първи бяха Стефка Бузева, Маришка Димитрова и др. Затова сега вместо 24, в смяната работят 15 тъкачки.

В нашата смяна израснаха прекрасните работнички Радка Йоневска, която работи на 6 стана и изпълнява нормата си 222 на сто, Маришка Великова — 230 на сто, Стефана Бузева, Славка Митева и др., които с личния си пример увлякоха и останалите. Бригадата на Христо Ганчев изпълни плана

си за третото тримесечие 135 на сто, на Божко Кимов — 134 на сто, а общо за смяната изпълнението е 134 на сто.

Постигнатите успехи не ни задоволяват. Ние повишаваме своята квалификация и работим за предсрочното изпълнение на годишния план.

Никола Бъчваров
ръководител на младежката смяна при ф-ка „Бачо Киро“
Дряново

На снимката: Момент из филма „Лекомислената“

ГОДИШНОТО СЪБРАНИЕ НА ПРОФГРУПАТА

Десет минути след прекратяване работата на смяната събралието на профгрупата на Кера Славова от цех № 3 на ф-ка „Народна република“ в Габрово започна. Профгрупоргът Кера Славова четеше доклада, като се стремеше да бъде спокойна.

Проліча, че тя с голяма загриженост е изготвила своя доклад, защото интересът към него беше голям. Тя беше отразила в него какви предложения са направили работниците и какво е направило управлението по тях, обещаващата на призова на 25-те чедни предприятия, как се прилага починът на Ворошин за висока култура на работното място, как профгрупата популяризира опита на първенците, какво е направено по производствеността на труда и още други въпроси. Накрая бяха набелязани и ценни мероприятия за подобряване по-нататъшната работа.

Почти всички членове взеха отношение по доклада и работата на профгрупата.

За добрата си работа др. Славова беше отново избрана за профгрупорг.

Антон Георгиев, дописник

КИНО

„Лекомислената“

На нашия зрител са познати вече доста филми по Чехов. Новият филм „Лекомислената“, производство на „Мосфилм“ е екранизация на един от най-хубавите разкази под същото заглавие на великия писател.

В основата на този малък, но пълен с богато съдържание, разказ стои проблемата за семейните отношения и личното щастие. Поставяйки този проблем в центъра на филма, творческият колектив е разкрил с голяма художествена сила и правдивост основната цел на Чехов, че няма лично щастие извън семейното и обществено щастие и че величието на човека се крие преди всичко в неговата духовна сила и чистота.

„Лекомислената“ е голяма творческа победа на съветското киноизкуство. С проблемите, които засяга той не е загубил актуалността си и днес и заслужава да се види от всички.

Б. Р. Филмът „Лекомислената“ ще се прожектира до 13 ноември т. г. в кино „9 Септември“ — Търново.

Из историята на родния край

Първите въстания в Търновско след падането на България под турско робство

След падането на България под турско робство върху гърба, предимно на българския народ, се стоварили всичките тежести на турската феодална система. Той плащал огромна феодална рента, работел ангария на правителството и спахите, понасял разносните за неспрестанните войни, от неговия труд богатеели чиновниците, от него лихварите трупили своите капитал, от него откупвачите на данъни смъквали по две коки.

Нашият храбър народ обаче, не само че не се оставил да бъде асимилиран от поробителите, но непрекъснато с оръжие в ръка се борил за извоюване на свободата си. В борбата си срещу турските завоеватели българският народ показал огромна сила и издръжливост.

Герозимът на българите вдъхновяваше по-късно и Георги Димитров, който в своята реч пред Лайпцигския съд каза: „Българският народ в течение на 500 години чуко и не загуби своя език и национален облик и упорито се бори за своето освобождение... Аз нямам ни най-малко основание да се срамувам, че съм българин.“

През годините на турско робство Търновско се запази като крепост на българската култура и историческа традиция, страж на народните сили и дух. Търновско застана начело и в по-нататъшното историческо развитие отразено в редица светли страници от нашата история. Отгряна освободителната борба, която разгоряха българските революционери и възрожденци се разпалва до голяма степен от Търновския край.

Първото въстание против турско владичество в България избухнало само няколко години след покоряването на българската държава. В 1403 г. Фружин, вторият син на Иван Шишман и неговият братовчед Константин, син на Иван Срацимир Видински, вдигнали въстание в западните български области. В това първо освободително движение взели участие много търновци.

Четири десетилетия след въстанието в западна България, българите отново се вдигнали на борба за извоюване на свободата си. Твърде много търновци се присъединили и 1443 и 1444 година към двата похода на полско-унгарския крал Владислав III, наречен Варненчик и на трансилванския войвода Ян Хуниади за освободяването на българския народ от турците. Те завършили несполучливо, но належащата на българския народ да се освободи стъпка не пропаднала.

Облягайки се до голяма степен на готовността на българските народи за борба срещу техните турски угнетители, през 1593 г. Австрия обявила война на Турция. Българският полуостров бил обхванат от трескаво напрежение. На много места избухнали въстания, които били част от общия български въстание.

Такова въстание било подготвено в Търново. Начело на заговора застанали никополският „благородник“ Тодор Балина, гръцкият Валика в Търново Дионисий Рали, дубровничанец Павел Джорджич, дубровнишките търговци братя Сорочевич и др. Подготовката и организацията на това смело революционно съзакание продължили от 1594 до 1598 г. В Търново Балина посетил в заговора повече от 30 души.

През 1598 г. в старата столица Търново било издигнато знамето на бунта. Това движение обхванало Пловдив, Варна и Шумен. Турско правителство се изненадало от това голямо въстание и възложило на великия везир Синан паша да потуши въстанието и накаже най-строгите водачи му. Синан паша с многобройна и добре организирана войска се отправил за Търново. Въстанието било потушено по най-

жесток начин, а в града било въведено още по-строг управление. По-буйните и революционно настроени търновци, за да се спасят от преследванията на турците се изселили във Влашко, Трансилвания и пр.

Неуспехът, който турците претърпяли под стените на Виена и особено участие на Русия в „Свещения съюз“ против Турция, събудило нови надежди у българите за освобождение. Този път водачи на въстанието, което било подготвено в Търново, обрнали погледите си към Русия и княз Ростислав Стратимирович, от името на съзаклятниците, отишел в Москва да търси помощта на русите.

След предварителна подготовка, през април 1686 г. в Търново било обявено второто голямо въстание. Още в началото обаче съзаклятното било изложено от предадени на народа, платени агенти на турската власт и то срещу голямо възмущаване. Турските войски се навърнали над Търново и го подложили на ожесточителен грабеж и пожар. Голяма част от търновците се затворили в търновската крепост и оттук отблъсквали бесните турски атаки. След героична борба те били избити и само малцина успели да се спасят. Ростислав бил ранен и отнесен в Балкана, откъдето продължил борбата. Тук, около Габрово, се събрали нови близо 5,000 въстаници. В Габрово дошел с четата си, събрал от Южна България и родственици на Ростислав Савелий Дубровски. Притиснати от турските войски въстаниците били принудени да търнат по билото на Стара планина към София, чието население също въстало. Турците отстъпили за това въстание на населението по Стара планина, което подпомагало въстаниците. Особено много постраждали българите от Търновско, Габровско, Троянско и Златишко.

Едно десетилетие по-късно в Търново се подготвило ново освободително народно движение. Главни ръководители на това въстание били просветната владика Мара от Търново, синът ѝ Стоян и Мирчо Войвода. Стоян и Мирчо с многобройни сътрудници-революционери подготвили въстанието в Търново и околността. Подготовката протекла от 1695—1700 г.

На 10 април 1700 г. в Търново било свикано голямо събрание, на което за водач на въстанието бил избран смелият и храбър Стоян, а за негов помощник — Мирчо Войвода. Решено било въстанието да се обяви на 25 април, а за сборно място бил определен Лисковският манастир. На определения ден в манастира пристигнали много въстанци като поклонници. В Търново обаче не могло да се запази тайна подготовката на това въстание. Когато въстаниците узнали, че турско правителство е открило тайната революционна мрежа и е по дирите ѝ, забягнали към Балкана. С потушаване на въстанието турско правителство натоварило Кърджали Омер паша. Последният събрал 75,000 войска се отправил към Балкана и Търново. Старата столица отново била наказана. Много будни търновски граждани избягали в Сърбия и Влашко. За същата на Стоян и Мирчо почти нищо не се знае. Това народно освободително движение и вълнованите му Мара, Стоян и Мирчо са възпяти в народните ни песни.

Въпреки неуспеха, който завършили тези въстания в Търново, героизмът и себестрашният на търновските революционери вдъхновявали и по-нататък борбите на българите за извоюване на свободата, които българският народ с помощта на братята руси получи в 1877—1878 година.

Янка Николова

В по няколко реда

В село Благоево, Г. Оряховско се състоя сесия на МНСДГ за откриване на учебната политико-посветна година. След това другар от околния народен съвет вора за опазване на социалистическата собственост. Посочиха се и конкретни примери за неоплазана кооперативната собственост в ТКЗС.

Общоселският комитет на Отечествения фронт в с. Лесичери, Павликенско

свика съвещание с преследваните на низовите организации, ръководители на читателските групи и др. Кратка информация по работата на учебните звена през тази година изнесе др. Илия Генов, председател на общоселския отечественнофронтски комитет. Учителят Петър Ив. Пирончев даде указания за работата на читателските групи.

(По дописки на Гайдаров и Тончев)

Комунист

РАЗКАЗ

от Милка АТАНАСОВА

Посвещавам на тези, които неустрашимо преминават през огъня на борбата, запазвайки чиста и неопетнена стоманената си вяра в изгряващото слънце на комунизма.

Там, където водите на реката са най-блужди и тъмни, под сянката на смълчаните върби, се издига зелена могила. На белия камък майсторска ръка е написала: „Тук беше разстрелян Владо Петрушев. Той беше комунист“. А вечер, когато нощта се спусне над полето и в глъбините на небето заплетат звездите, върбите запустят и разказват историята на младия народен герой.

Той беше расъл по тия поля, беше откърмен със сока на тая земя — богата и благодатна, бе отварял път на свободата с партизанския си куруш, а сега го бяха завоалили.

Беше май — 1944 година. Акациите под прозорца ухаеха. В помещението на жангармерийското отделение беше тъмно и задъшно. Няколко полицаи лениво дремеха във на пейката, изморени от нощните побойна. Цяла седмица те бяха се мъчили да изгърнат признание от заловения момък, но той все още мълчеше. Най-после, като ругаеше жестоко подчинения си, полицайският началник Турчанов — „професорът по разпитване“ — се беше наел да „дообработи“ момъка.

Стаята на началника преливаше от светлина. Момъкът, когото бяха назовали Владо, стоеше все тъй спокоен и безмълвен, една дръжкелки се на ранения си крак, а погледът му проблягаше някъде далече, далече след леките бели облаци. Няколко типични скоки на прозорцата, огледа се полюбитно, изнурулика и отледа. Устните на момъка сякаш трепнаха в приветствена усмивка.

Турчанов нервно се размърда зад бюрото. Той момък сякаш съвсем нехае, сякаш не е тук, през началника Турчанов, а някъде кой знай къде. Той се осмелява да се усмихне и то тъй право пред лицето му. Безобразие. ... Турчанов изведнъж хвърли погледът си през прозореца и се изправи.

— Ще говорим ли? — навика той и

разтърси момъка. Отговориха очите — твърди и студени.

— Нищо не знам. ... Но ние знаем, знаем всичко — дръпна го отново към себе си Турчанов и устните му нервно се развяха. ...

— Нищо не знаете — щом тъй крескате — отговориха отново очите.

Турчанов изведнъж се отдръпна. Очите на Владо горяха от някакво безмълвно, тържествено надмощие.

Турчанов грабна папката и стремително се насочи пак към Владо:

— Гледай, гледай тук, ние всичко знаем — и захте с писклив глас. — Ти се наричаш Владо Петрушев — партизан от село. ... На десети вечерта си бил в нежеланата квартира на общушар Шопов. Там си провел събрание и сте отпечатали на циклостил последното нареждане на нашата комунистическа партия. После от къщата на плетачката Дафина си изнесъл върпоче с платени фланели. При престрелката си бил ранен в крака и главата, което е позволило на нашите момчета да те заловят. ...

Владо подкашляше тежките си въздишки. Как добре знаеше всичко. Слели са го стълпка по стълпка. Кой беше предавателя? Сигурно оная разноеделата владина от втория етаж. Казват, че тя имала връзка с някакъв старши. Владо си усмих.

Не биваше да ходя повече при Шопов. Добре се скрих навреме върпоча с дрехите, няма да имат доказателства за Дафина. А общушар дами е успял да избяга! Ако е така, дали не е от него тая малка бележничка, която му се подхвърли от женското отделение! „Всичко е наред, другарите ти върват“. Не знаеше ли това, че разкритието са спрели и всяко зависи сега от неговото мълчание? При него спират всички нишки и ако заговорим. ... Но нали другарите му върват? Момъкът позирваше снага. Непо подобно на радост пробягва в сърцето му. ...

— Аз съм мъчал! Вярвайте ми, другари!“. Те следят с тревога неговите думи. Те знаят, че най-малката улаха отваря пътя на малочушето, на признанието. Но те му върват. Не правило Владо беше организиран най-здравото бойно ядро, не напразно беше учил

другарите си на мъжество.

Турчанов продължи да сише факти. Те го обграбят, набиват се като шинове в умориения му мозък. Злит блиск в очите на стражара гаси пламъка на смелостта. Но волята за победа се извисява, държи трезва мисълта.

Той знае, че скоро гласът ще се замени с удари на палка, на нож или друго. Краката се подуват, горят и мъчителен огън суши гърдите. Нима пътят към мъжеството минава през мъчлането? Когато четеше за подвига в книгите, нима си представяше, че така разкъсващо ще се виват лактите, че така ужасяващо, до лудост суши мозъка електрически ток. А животът как го зове, как го тика с първичната инстинктивна жажда към признаение. ...

— Ти имаш жена, дете, млад си — трябва да живееш — шепти животът и хвърля в лицето красотата на пролетния ден, лазура на небето, свежестта на полята. ...

За миг, като бегло видение, след синьо-зелени води, се мярва омигното от съзли лице на Яна. Тя стои до прозорцата и го чакат. Зад нея в дървената люлка мълкнати Асен периръчници и се мъчи да каже: „тате“. Те го чакат и само дума и той ще бъде при тях, на свобода. Но как? Оплот, сложен върху си под полицейската ботуш. „He!“. ... Крещи нещо в него. Не струва моят живот и на неколцина други живота и щастие на ония хиляди, които очакват новите дни. ...

И отново пред него се възприи велика и всепобеждаваща, като съпънце, идеята, която беше по-силна дори и от живота.

Турчанов мълкна и затвори папката.

— Можеш ли да отречеши, че това не е истина — усмихна се язвително той. ...

— Нищо не знам — отговори момъкът и върта предаде упорито на гласа му. — Всичко е такова, измислица.

Турчанов замаяха и огромният му юмрук, с голям златен прстен, потъна в лицето на Владо. ... Втори, трети, четвърти. Момъкът се струполи. Раните се разтвориха отново и кръвта блигна от лицето му. Турчанов бързо го повлочи и със змах го турна на стола. Хвана го за яката и вперил хищен поглед в очите му.

— Хлапак, селендур, ти ще се полиграваш ли с мен? Казвай или. ... още сега ще те разстрелям. ...

Владо изплю кръвта от устата си и като

привдигнаше с усилие подпухналите си устни, все тъй отгървено каза: „Разстрел, а след разстрела червей. Това е толкова просто и логично.“

Турчанов се обнаежди. Не се ли поплашени момъкът! До преди мълчеше, а сега вече проговори. Той изведнъж смекчи гласа си.

— Хубаво, може би ще се разберем. ... Виждам, че си интелигентен. Кой е казал това?

Сякаш някой му удари плесница.

Скица: П. Борсуков

— Един човек, човек, господин полицай.

Обидата кълня изведнъж сърцето на Турчанов. Той хлапак не го защита дори и за човек. Той има смелостта открито да го презре. Него — Турчанов. Кръвта бучеше нахлу в главата на началника. Той бегло погледна към вратата, за да види, че е затворена и с див вим срина Владо на земята. Започна да го мачка с крака. Юмруците си слагаше безразборно. Изпитваше някакво жестоко облекчение от това, че мъста на сърцето му се онежа чрез ударите на ръцете и краката. Безсилието му разпалваше лудешката мисъл да сломи волята, след като измъчи тялото. Той скача безмислено върху окръвявения труп, навеждаше се да ливне кофата с вода върху

лицето на момъка и пак се отдръпваше из умен.

От пола пак го гледаха те — очите. Горичи, непримирими, изгарящи като огън. В тях живееше, гореше булната тържествена мисъл на непоколебимо решение и търв човек. Ледени тръпки побягнаха по залопяния гръб на Турчанов. Нещо по-силно от волята му, от него и юмруците му имаше в очите на непознатия и той искаше да го унижожи. Блясъкът им режеше сърцето му. Той се залявяше към бутилка с вино и отново диво тържестваше момъка.

— Говори, говори. ... дъб ли си?

— Нищо не знам, — долита като ехо отговорът.

— Жив, жив. ... още в съзнание, може би още се налсима — отдръпна се разтреперан униформният, търси едния миг с пинкис зачервените си очи, намери папката и замаяха с нея.

— Ти се смееш, смееш се. ... но аз. ... аз ще те превия. ... Ще изсуша дяволски огън в гърдите ти. ...

За миг се настани тишина между двамата. Момъкът, като че не дна и все пак гласът идва. — И не устата, а като че ли цялата разкъсана уста говори: — Мамми се, полицайче. Честния, свободолюбива човек никога не може да превие. ...

Турчанов го разтърси отново и се насили да погледне очите му. ...

— Гуплак, не виждаш ли, че си в моните рупе. На какво се надяваш? ...

Момъкът, като че ли сбидна един миг сили, насили се и изведнъж се надигна от пола.

По-големи грижи за селскостопанските животни

Животновъдството е един от основните отрасли в трудово-кооперативните земеделски стопанства в Севлиево околия. В годишните планове на кооперативите е предвидено през настоящата година над 30 на сто от паричните постъпления да се реализират от животновъдството. За някои стопанства този процент е много по-голям. Следователно паричното заплащане на труда в околията до голяма степен зависи от изпълнението на запланираното в областта на животновъдството.

Това добре са разбрали много управителни съвети и партийни ръководства. Те са насочили усилията на кооператорите не само към ползването, но и към животновъдството.

Сериозни успехи бележи в това отношение стопанството в с. Градина. От 63 крави във фермата на това стопанство към 1 ноември т. г. е наложено средно по 1,135 литра мляко от крава. Близко по 1,200 литра мляко е наложено от кравите във фермата на ТКЗС в с. Крушево.

Сериозни успехи бележи в областта на животновъдството и кооперативът в с. Корнянско. Докато през миналата година е наложено по 452 литра мляко от крава, сега за 10 месеца са наложени по 700 л мляко от всяка фуражна крава. Т. н. наличните 33 крави са получили 27 телета. Останалите 6 крави ще се отелят до средата на н. декември. Всички отелени крави са запълнени. Няма смъртни случаи както сред кравите, така и сред телетата.

Още от началото на м. октомври на всяко животно се дава сутрин и вечер концентриран, сочен и груб фураж. За всяка крава е осигурено по 6 тона силаж, по 2 тона кърмо цвекло и други. Колективът при краветофермата е дал дума до края на годината да наложат най-малко по 800 л мляко от всяка фуражна крава, да осигурят 100 на сто запълненост на кравите, да отгледа по 1 теле от поверените му 33 крави. За изпълнението на това обещание воява и партийният секретар др. Тодор Симеонов, който от м. юли т. г. е бригадир на фермата.

Добри са успехите на горепосочените стопанства, но само те не решават въпроса за успеха и благополучието в областта на животновъдството в Севлиево околия.

В повечето от стопанствата до края на месец октомври т. г. е наложено по 400-500 литра мляко от фуражна крава. А в с. Янково, Илчево, Матей Вършец, Богатово, Добричарка и др. е наложено много по-малко. Това сериозно дърпа околията назад, нарежда я на последно място в околията по млекодаването от крава.

Докато в Търновско околия е наложено средно по 840 литра мляко, в Севлиево околия е наложено средно по 500 литра от крава, а това е далеч под възможностите на Севлиево околия.

Една от основните слабости за нисккия

млекодаване е големият брой на работните крави в околията. Още в началото на годината е дадено указание от Окръжния народен съвет на депутатите на тружените се за трансформирането на работните крави в продуктивни. Ръководителите в околията са наясно по този въпрос, но все още се проявява мързливост в разрешаването му. Към 1 ноември работните крави представляват общо над 25 на сто от кравите в стопанствата. В с. Матей Вършец има 72 работни крави, в Агатова 92, Дамяново — 41. Повечето от 60 на сто от наличните крави в Илчево и Ловни-дол са работни. И не случайно, въпреки извънредно благоприятните условия през настоящата година, стопанствата в тези села още не са изпълнили плановите си за млекодаване от кравите. По изпълнението на тази задача се нареждат на последно място в околията.

Ниският млекодаване, особено през последните месеци се дължи до голяма степен и на неподхранването на животните и разчитане само на пашата. В много стопанства, като това в с. Ряховище, до 15 октомври т. г. на кравите освен един пашеник не е давана никаква друга храна. От началото на този месец на селскостопанските животни се дават по определени фуражи както груб, така и концентриран фураж. Но в повечето случаи фуражът се поднася без никаква предварителна обработка. Царевичният в с. Ряховище е разхвърлян пред обориите, дължат то валя, добили е почти възчер цвят, но не се вземат мерки да се съхрани добре, да се нарязва на дребно преди да се даде на животните. Така е в с. Богатово и на други места. За обработката на сламата още не е мислено никак.

Текучеството на кадрите във фермите също е дало отражение за слабата продуктивност от селскостопанските животни. През настоящата година от 8-те кооператори на работа в краветофермата в с. Ряховище шест са напуснали фермата, някои са работили само по 3-4 месеца. Известно време животните са стояли без гледища. Това е причината от 46 лойни крави в момента да се донесат по 80-100 литра мляко.

Недобротъ замяване на животните също има дял в занижаването на млекодаването, особено към края на м. октомври и началото на ноември. Все още препоръките на комитетите в с. Богатово, Илчево, Ряховище и другите не са изпълнени. Изглежда, че управителните съвети на кооперативите в тези села смятат, че е рано още за замяването на животните. Но сметките на края на годината ще покажат, че са се сетили късно за животните. А за да не се случи това, околийските и местните ръководители от Севлиево околия следва да се отнесат с по-голяма загриженост и по-голямо внимание към животновъдството.

Н. Тотев
наш спец. пратеник

На снимката: Ковачът Григор Атанасов от МТС в с. П. Тръмбеш, Търновско. Той изпълнява средно дневната си норма 180 на сто и затова е носител на значката „Отличник“ на министерството на земеделието.

Снимка: Ив. Вачев

РАДВАЩИ УСПЕХИ В СЕЛКООП

През цялата година селкооп в с. Благоево, Г. Оряховско работи добре за снабдяването на населението. Магистрантът Георги Иванов умее да привлича клиентите, обслужва ги вежливо и честно и рядко ги връща неудовлетворени. Заедно с закупника Йордан Н. Христов, те редовно превозват тетрадката, в която се записват направените от клиентите поръчки и навреме доставят желаните стоки.

Приветливо и чисто е в заведението за обществено хранене, в което работи др. Петко Георгиев. Той изпълнява плана си 120 на сто и се бори за спечелване съревнованието със служителите в с. Стрижаца и Владислав.

Ст. Гайдаров

ПИСМО В РЕДАКЦИЯТА

Към другарите от Елстрожи и Северенерго

Стопанският двор на Трудовото кооперативно земеделско стопанство в с. Батак — Павлиненско е електрифициран още през 1948 година. Поради нарастване нужди от електрическа енергия наложи се през тази година да се построи отделна мрежа с отклонение от далекопровода и графопостовите. До края на месец август това беше сторено.

Но още нямаме осветление. Мина повече от месец откакто другарите от „Елстрожи“ в Павлиненско обещават, че ще дойдат да прикачат новия трансформатор към далекопровода. Десетки разговори вече са водени по телефона, на няколко пъти наши хора ходиха при др. инж. Тренчев, ръководител на обекта, но... нищо. И до сега в обориите липсва осветление, а новостроената мелница е без двигателна сила. Кооператорите негодуват, обвиняват управителния съвет на стопанството.

Не е по-добре състоянието и на селската мрежа. Голяма част от стълбовете са изгнили, проводниците са отпуснати до крайност и при най-малкото сътресение се сплитат, разпределението им излизало от трансформатора и обслужващо различните махали на селото е неправилно. Ако в някой квартал или махала стане прекъсване на електричеството, повредата трябва да се търси из цялото село. В редакцията електрическият ток прекъсва почти всяка вечер.

Повече от 20 дни в селото работи група от „Северенерго“ — гр. Левски за поправка на мрежата, обаче не работи постоянно. Нужни са повече грижи за поддържането на електрическата мрежа в с. Батак.

П. Остров, диспечер

ЗАДОЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ

НЕЩО ЗА ХЛЯБА

Задочната конференция за качеството и асортимента ще помогне на много колективи да видят грешките си.

Аз искам да се изкажа за качеството на хляба, който се продава в гр. Габрово. На много хлебопродавни пунктове се докарва напълно смазан и безформен хляб. При това, поради небрежно измитане на пещта, на долната му кора остават въглен и пепел. Тези недостатъци се забелязват най-много съботен ден. Понякога гражданите се оплакват, че типичният хляб е изваден от фурната недопечен и има кисел вкус.

Ясно е, че причината за всички тези оплаквания е лошата работа на някои хлебарски работници, а това може да се промени.

Д. Щерев

Защо в питките има пясък?

По асортимент закуските, които се приготвят в Търново не са малко, макар да са налице възможностите за разширяването му. За трети път обаче ми се случва да вземам питки със сусам и пясък в тях. Това са забелязали и други мои другари. Проверих и се оказа, че пясъкът не е паднал при изпичането. От това следва, че трябва да се измени положението.

Ив. Ивановски

НАШИТЕ ВЪЗМОЖНОСТИ СА ПО-ГОЛЕМИ

Славя АНАСТАСОВ
директор на ф-ка „В. Коларов“
Габрово

Вече втора година нашето предприятие редовно изпълнява плана си по всички показатели. През тези две години целият колектив работи с по-големи усилия за увеличаване производителността на труда и за непрестанно намаляване себестойността на продукцията. За постигнатите успехи предприятието ни бе посочено за пример в приетото обръщение от участниците в републиканското съвещание към всички работници от промишлеността, строителството и транспорта.

В обръщението по-специално бяха отразени успехите ни в борбата за по-добро използване на машините. За нас е напълно ясно, че когато добре се използват мощностите и се подобрява организацията на производството и труда, не може да не се постигне висока производителност. Това обаче не се постига лесно. Неправилно е да се мисли, че машините ще се използват напълно, ако за това не се работи планоно и системно.

До края на 1952 година пред нас не стоеше този въпрос, дори и не говорехме за използваемост на машините, не се извършваше навреме и качествено ремонтът, не се мислеше за поддържането им винаги в изправност. Едва на следващата година инженерно-техническото ръководство излезе от това състояние. Поставен бе на преден план въпросът как по-добре да се използват машините. Изводът беше, че при наличното техническо състояние, незадоволителна поддръжка и не квалифицирани майстори не може да се вземе повече от машините. След така направения извод нужната беше работа, която да обхване ремонта — планоно предвидителен и капитален, обучението на майсторите и работниците.

Първоначално трябваше да се подготвят ръководителите и работниците по ремонта, да се организират бригадите, което ниецко извършихме с наличните технически кадри. Голяма упоритост проявиха гл. инженер Узунов, другарите Бояджиев, Стоянов и Манолов като ръководители и работниците от ремонта за външен пламновост и за подобряване качеството на ремонта. За една година на всички станове бе направен основен ремонт.

С големи мъчителни имаше да се справят строителите от нашия окръг през тази година. Работата беше нараснала, а лошото време ги гонеше често от обектите. Въпреки това надделяват не трудностите и не пречките, а дързостта на упоритите работници, тяхната голяма обич към любимия занаят. Тринадесет обекта и то не какви да е, а околийска болница в Г. Оряховица, обществител в 40 не смеи работници в МТС в с. П. Тръмбеш, Търновско, склад на РКС в Търново са завършени преди срока, много други ще бъдат изкарани след няколко дни или седмици, също по-рано от определеното време.

На обектите със строежите растяха и работниците. Израснаха много първенци. Над сто от най-

вен ремонт.

Ремонтираните станове вече може да произведат повече, ако им се увеличат оборотите. Затова бяха необходими нови предавателни шайби. Такава изработихме в техническата работилница, но след половин година трябваше наново да се увеличат оборотите. Тук много ни помогна рационализаторското предложение на Милчо Христов и Димитър Димов за направа на регулатора предавателна шайба. Благодарение на това предложение се постигна задвижване на станове на такива обороти, на каквито най-добре се работи съответният артикул. Средните обороти на предприятието в края на декември са 175 при планирани 170. От увеличаване на оборотите сме произвели 380,000 м. надпланова продукция.

По-високите обороти на тъкачните станове изискват и по-добро и бързо обслужване от тъкачите. Затова в организирани курсове и школи, само за тази година се обучиха 380 работници. Проведен бе курс и със секционните майстори, с работниците от ремонта, зареждащите и тия от техническата работилница.

Добре беше оценена и младежката инициатива за внедряване на челната технология на няколко от основните манипулации, а именно — за най-бързо връзване на скъсана нишка, вдвигане в бърдото и зареждане на сувалка.

Повишавайки знанията си, работниците и майсторите не преставаша да правят предложения за подобряване, както техническото състояние на машините, така и организацията на производството. В скробващия отдел се механизираха доста манипулации, като тия за вдигане на кросната, пренасяне на скробната каша, модернизация се направиха на скробата с автоматична бъркалка, подобри се завирването и изтеглянето при скробването и се направи приспособление за автоматично отбелязване и отмерване дължината на основите и др.

Направени бяха и подобрения в

сновачния отдел. Внедри се ценното предложение на работника Пенчо Тодоров за спиране на сивоилото, когато работничката се намира при гатера, с което се пести време и избягват много грешки.

На тъкачните станове редовно се прави профилактичен преглед и всяко тримесечие минават през планоно — предупредителен ремонт. Това всичко довежда до намаляване на престойте, които се сведоха до 3.5 на сто, докато през 1954 година бяха 7.5 на сто, а през 1953 година — 14 на сто.

През третото тримесечие на тази година бе внедрен основният ламелен спирал, с който се осигурява по-спокойна работа на тъкачките и по-добро качество. Пуснатите в движение 8 тъкачни стана, на които са поставени основни спирачки, дават много добър резултат. До края на годината ще се монтира такива спирачки на повече от 100 стана.

Уедреното предприятие „Васил Коларов“ има за декември достигната производителност 112 на сто. Постигнатото обаче не е достатъчно. Съществуват доста слабости в организацията на производството. Така например допускаме престой в тъкачния цех поради ненавременен снабдяване с материали — главно с прежди. В апетурно бояджийския цех също допускаме престой и то в началото на месеца, поради това, че получаваните тъкачи от ф-ка „Г. Гевев“, „Г. Чанков“, „Ев. Апостолов“ в Габрово и „В. Мавриков“ в Търново не ни се доставят навреме.

Има дни, в които отделни машини не работят, поради отсъствие на тъкачки, а това води към неизползуване на планираните машини. Слабости има и в организацията на социалистическото съревнование.

Тези и много други недостатъци пречат за по-пълното използване на машините. Те могат и трябва да се отстранят щом като искаме да имаме висока производителност на труда и използваемост на машините. С тази задача колективът може да се справи, защото в него има сили и възможности му са по-големи.

СЪВЕЩАНИЕ НА ПЪРВЕНЦИ СТРОИТЕЛИ

Изтъкнатите първенци — зидари се събраха на 2 ноември на конференция в салона на читалище „Искра“ в Търново.

Доклад прочете началникът на Строителното обединение в Търново др. П. Петров. Той разказа за порасналата трудова активност на работници, в потвърждение на което посочи, че 85 на сто от строителите са в съревнование, за това че, новите методи в строителството заместват все повече старите, особено сред предприемчиви колективи, каквито са колективите на обект околийска болница в Г. Оряховица, винарска изба в с. Ресен, основно училище в Паскалевец и други, за по-пълното вграждане на техниката в работата, за ревнивата защита на честта на занаята,

която проявяват качествените от обекта обществител — П. Тръмбеш и МТС в с. Камен и други.

Полезен опит за методите на ръководството, за пътя към високите успехи, разказаха др. Пенчо Арнаудов, Тодор Колев, Коло Александров, Стефан Ганев и др.

Конференцията разкри и някои нередности, особено по отношение на снабдяването. Домашните не всякога са навалявали точно необходимите материали. Доставките често са закъснявали.

Най-важната задача стана ясна за всеки: напрежение за изпълнение на плана по всички показатели, по-пестеливо разходване на материалите.

Д. Панайотов

Нашата дума за качеството и асортимента

ПЪЛНО ДА СЕ КОМПЛЕКТУВАТ ПЕЧКИТЕ

Между многото стоки, които продавам в магазина, имам и готварски печки народен тип № 2 от кооперация „Метал“ в Търново. Общият им вид е добър и са изработени от добротворен материал. Но при изработката им са допуснати разни грешки. Колекулата за отворите на горната плоскост на печката не отговарят в някои случаи на размерите на мястото, за където са определени. Най-малките кръгове се издигат по-високо от плочата, и пречат за правилното поставяне на кухненските съдове върху печката.

Фурните за печене имат луфтове. В тях са занитени парчета от ламарина, на които следва да се постави плоскост за едновременно изпичане на две ястия, но такава не е сложена. Клиентите се принуждават да търсят ламарина и да я приспособяват за тази цел, нещо което ги затруднява много.

Дръжките на фурните са от обикновено желязо и лесно се загряват, а би могло да се правят от някакъв изолационен материал, като порцелан, което ще подобри и външния им вид.

Понякога получаваме печки, на които липсват части. Веднаж получих готварска печка народен тип № 1 от ТПК „Метал“ без най-малките кръгове за плочата. Друг път получих от ф-ка „Металургия“ в Г. Оряховица печки без винтове за краката.

Мария Д. Павлева

магазинер в селкооп — с. Драгичево

Критиката е справедлива

Издавали се граждански и търговски работници чрез страниците на вестник „Борба“ по качеството и асортимента засегнаха и нашето производство. Приемаме критиката за справедлива, особено за асортимента на дамските рокли 28/1.

Не си спомням обаче, че тук е необходима думата и на търговските организации. Те трябва да посочват в договорите, които сключваме, по-разнообразни по цетове тъкани, а не ограничени, каквито се сочат във вестника.

Дамски шрайфари рокли от плат, но 36 лева метър не произвеждаме, тъй като

ф-ка „Ев. Апостолов“
Габрово

ДАЛИ Е ОТ ФИТИЛА ИЛИ ОТ МАШИНАТА?

Изпълнителят по бюджета съм в село Толевци, Еленско. Наложено ми се да закупя фитил за лампи № 8. Отидохме с прислужничката при селския др. Денка Стойкова в магазина на селкооп „Труд“ в с. Толевци. Предложението ни фитил № 8 обаче се оказа с 2 — 3 мм по-широк и неможе да влиза в машинската. Заведо се спор, че фитилът не е № 8, но за уверение два-три дни след това, магазинерът достави цяло топче от същия фитил от РКС — Елена с етикет от бивша ф-ка „Иорданка Чанкова“ в Габрово.

Дали е от фитила или от машинките не знам, но истината е, че съществува тази несъобразност.

Стефан Ив. Мирянов

с. Толевци, Еленско

ПО-ТРАЙНИ КОЛБАСИ ЗА СЕЛО

Магистрант съм в пивница № 1 на селкооп в с. Драгичево, Търновско. Желяз и аз да направя няколко критични бележки на някои от нашите производствени и търговски предприятия.

Желателно е Месоконбинатът да изработва и изпраща за селата повече трайни мезета, тъй като нямаме хладилници и пресните колбаси, след като престоят повече време, влошават качеството си. На горнооряховския суджук липсват подложници вкусови качества. Не му се поставят подправки или пиктези, които се чувствуват. А клиентите искат да има в него бавар, чубрица или в малки количества чер пипер.

В някои партии семанари кайма, която е стояла по-дълго време на открито и е изгубила естествения си червен цвят. Много от клиентите отказват поръчката си щом им се сервира такава порция.

Антон Р. Янков

Кратки вест

На съвещание по цехове и бригади във ф-ка „Д. Благоев“ в Габрово бе разглеждана речта на другаря Вълко Червенков пред Републиканското съвещание по промишлеността, транспорта и строителството.

Едногодишна вечерна школа за изучаване диалектическия материализъм е открита към ПК на БКП в Севлиево. В нея са включени 35 слушатели, предимно партийни работници, ръководители на младежки и масови организации.

На тържествена сесия на МНСД в с. Върбовка, Павлиненско беше открита новата учебна отечественофронтова година. Доклад за предстоящата работа на просветните звена изнесе др. Марийка А. Енчева, председател на общоселския комитет на Отечествения фронт.

Учениците от училище „Д-р П. Берон“ в с. Дебелец, Търновско помогнаха на своите родители при

изваждането на захарното цвекло. Кооператорът Петър Ангелов направи поддривач, който, теглен от волове, изтиргва цвеклото, а кооператорите само го обират след него. Това много ги улесни.

Шефовете на ТКЗС в с. Дичин, работниците от Държавна печатница „Димитър Найденов“ в Търново, оказват системна помощ на стопанството. Неотдавна те обраха 410 кг памук, а 20 души, ведно с кооператорите, въпреки дълговното време през деня извадиха фастъците от 38 декара.

По 800 грама аванс грозде на трудоден получиха неотдавна кооператорите от с. Мусина, Павлиненско. Кооператорът Косю Димов взе срещу изработените трудодни 900 кг грозде, а Генчо Георгиев — 560 кг.

(По дописки на Ст. Цачев, И. Малева, П. Денев, И. Черноокска, Е. Койчев и Л. Дечев)

в косата й има каранфили. Той я привлича към гърдите си и й шепне: „Честита свобода! От днес вече нищо няма да ни разделя“. Тя се засмива и му сочи малкия. Той дърпа пушката му и вика: „Остави я, тател“. А вълна народът приижда и въздухът мирисе на рози.

Някой грубо го изтиргна от светлината. Цялото тяло отново се прикачи в него и негърпимо боли. Тресе го. Заливали са го с вода. Влоло се мъчи да отвори очи. Огледа му се с големи усилия. „Не признах ли нещо?“ Бързо се успокоява. Турчанов високо се кара на стражарите.

— Некадърците, ядете само на държавата парите.

— Неще, господин началник. Пън, не проговаря. Три пъти го слагаха на тока...

— Стига — отсече Турчанов — заради въз въз захксия за бала. Не умеете, дрънчици!

Той дигна глава и видя, че Влодо го гледа. В миг се вкамени, после се наведе бързо и свирепно извика:

— Камionenката! — Дигна глава и лудешки, облекчително се засмя. — Камionenката!...

Политците се спуснаха към Влодо. Той разбра, краят... Указаното безсилно гръбче съединението на смъртта, за да сложи край на волята.

Колко кратък е пътят към разстрела. Камionenката прогнатици. Лицата на жандармеристите са неми. Извадените нозове блестят на лунната светлина.

Ще го убият без съд, за да не узнаят народът, че един човек може да бъде по-силен от всички узаконени беззастава. Нима в тези десет или петнадесет минути, които ти остават можеш да събереш лицата на всички мили, аромата на родните поля, спомениите, мислите, които са те възмутили.

Смълчава глал... смълчава небес... смълчава пролетна нощ. Само далече сири саксофон. Там е балът, за който бърза Турчанов. „Горкият, съвсем му развалих настроението“ — усмивка се в себе си Влодо, защото всичко у него вече е подутно, не свое, ранено.

Той едва разтвори от болка очи и се помъчи да запомни всичко. Въздухът като шатра разваля гърдите му. Колко е хубав вкусът на въздуха? Той никога не е забелязвал това? ... А там не се брезбее ли реката? Защо враговете са избрали тъмното път? Или искат да нарушат и красота ще си спомни куршуми? ... Разбра — че го ликвидират под върбите. Там волята е най-дълбока и безмълвна. Колко пъти се е кълвал там, а тя тихо пропльскваше около раменете му. Колко пъти беше минавал по тия пътечки!

Връща се за лятната ваканция от

ПРИНОСЪТ НА САНИТАРНИЯ АКТИВ ПО ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО НА НАСЕЛЕНИЕТО

Санитарният актив на БЧК в с. Купина, Търновско бе сформирен в началото на 1953 година. Неговата дейност е свързана с възхода на местното дружество на БЧК.

Здравните служители в селото бяха убедени, че сами не могат да създадат здравни навики у населението, сами не могат да сеят здравна просвета. Затова те потърсиха сътрудничеството и помощта на санитарния актив.

Отначало ние създадохме санитарен актив от 34 човека, като подбрахме хора, които обичат червения кръст и работят активно. По-късно създадохме санактив от 6 души за борба против туберкулозата и санактив от 8 жени за сътрудничество на детската и женската консултация. Запознахме активистите със задачите на БЧК и със задачите на здравната служба в селото. Всеки от тях завърши курса ГСО. На два пъти се уредиха опреснителни занятия за даване самопомощ и взаимопомощ. Противоепидемичният санактив бе запознат с най-често срещаните се заразни болести и начините за предотвратяване от тях, с ваксинациите, с това как да предпазваме себе си, семейството си и обществото от заразни болести. Основно бе разглеждано 537-то Министерско постановление за хигиенизирането и оздравяването на селищата. Подробно бяха запознати със задачите си и санактивистите за борба против туберкулозата и за сътрудничество на детската и женската консултация.

Видно е от всичко това, че ние отделяме голямо внимание за подготовката на санитарния актив.

Сред санактивистите се предизвика голям интерес. Те станаха редовни посетители на всички съвещания и здравно-просветни събрания, заработиха упорито. В резултат на това още през 1953 г. дружеството на БЧК в селото стана едновременно околски и окръжен първенец. Това вдъхнови всички ни.

Благодарение на добрата работа на санактивистите се работата на здравната служба. Всички здравни мероприятия започнаха да се провеждат все по-добре. Два пъти месечно санактивът редовно се събира в амбулаторията, за да бъде запознат с основните задачи на здравната служба. Активистите дават отчет за извършеното. На неуспяващите в работата си, здравен работник от службата оказва помощ.

Всеки санактивист отговаря за

определен район от селото по изпълнение на 537-то Министерско постановление. В нарочна тетрадка всеки отбелязва в кой двор има хигиенен водоизточник, помийна яма, хигиенен клозет, торище и др. В обходенията си санактивистите разясняват на стопаните санитарните и хигиенни мероприятия, събират членски внос, развиват друга червенокръстка работа.

Днес във всеки стопански двор има хигиенен клозет, в 70 на сто от тях — помийни ями и торища.

Санактивистите посещават болни от туберкулоза, проверят спазват ли хигиенните норми, интересуват се от нуждите им, оказват помощ.

Добра дейност развиват и санактивистите за сътрудничество с детската и женската консултация. Откаже е открит родилният дом в селото няма бременна жена, която да не е родила в него, да не е посещавала консултацията, да не носи детето си в здравно-съветелната станция.

Като плод на добрата работа на санактивистите, всички здравни мероприятия в селото се извършват бързо и лесно. Лесно защото всички задачи активът разяснява на населението по бригади, по седянки или с посещения по домовете.

Дружеството се масовизира и днес всеки четвърти жител на селото е член на БЧК. Сега ваксинациите се провеждат само за няколко часа, без протакане. Планът за кръводарители е изпълнен 960 на сто, или вместо 10, записаха се 96 кръводарители. В детските ясли, без особена трудност, вместо 20, постъпиха 27 деца. Ясли-стационар любимо място за малките и са голямо облекчение за кооператорите.

Днес селото се гордее с редица изтъкнати червенокръстки дейтели като др. Петър Марков, Марин Паунов, Радка Илиева, Димитра Георгиева, Мария Василева и др. Голяма помощ оказват на дружеството на БЧК партийният секретар др. Йордан Стефанов, председателят на изпълкома др. Костадин Калчев и други ръководители, които първи станаха кръводарители.

Санитарният актив в с. Купина днес е широка обществена база, върху която се гради цялата дейност на участъковата амбулатория и дружеството на БЧК.

Д-р Йордан Андреев
участков лекар

ОТ ВСЯКЪДЕ

Музикална лектория се състоя за трети път в салона на читалище „Развитие“ в с. Златарица, Еленско. На нея забележителни български артисти, като Г. Байнов, Б. Машалов, И. Чмихова, К. Гецов, Т. Пантев и др. изпълниха масови художествени и естрадни песни. Многобройната ученическа публика благодари на изпълнителите.

Гост на ОС на БЧК в Габрово бе на 25 октомври делегация от ръководни дейци на Югославия червен кръст. Санактивистите от дружеството на БЧК при ф-ка „В. Коларов“ поднесоха на гостите подаръци.

Плевенският симфоничен оркестър гостува в с. Б. черква, Павликени. За трети път се от селото той изнесе популярен концерт.

Открит бе при ТПК „П. Цонев“ в с. Килифарево, Търновско кръжок по изучаване на руски език — втора година. Лектор на кръжко е др. Ц. Михайлова.

Просветно събрание с доклад „Произход на живота“ проведе съвместно на 28 октомври дружествата на ДСНМ при ТПК „П. Цонев“, териториалното дружество и дружеството при ТКЗС в с. Килифарево.

Писма на читателите

ЗА КАКВО СЕ ЧАКА ОЩЕ?

Всяка година органите на управлението на горите в нашия окръг определят участъци за сечища на отделните селища за снабдяване местното население с дърва. На земеделските стопани от с. Стамболово, Павликениско е определен участък от около 100 декара хубава дъбова гора в землището на с. Вишовград, същата околия. Разрешение за сечене е получено още на 20 август т. г.

Въпреки постоянните искания и подбавяния от стамболовчани към МНСДТ и управителния съвет на ТКЗС в селото, повече от 2 месеца седи неуреден въпросът за сеченето и извозването на дървата, по който местните ръководители не обръщат сериозно внимание, нехаат.

Делат ни дни от суровите зимни студове. Има опасност стамболовските стопани да останат без дърва, без отопление за зимата. За какво се чака още? Защо не се уреди въпросът за сечта и извозването на дървата?

Стоян П. Шишков

НЕ НАКАЗАН КРАДЕЦ

Христо Пичоров бе крадехладач при ТКЗС в гр. Павликени. За да „увеличи“ производството на мляко, след като го издон от кравите, му налива вода. За тази му постъпка бе критикуван в градския „Стършел“. Но от това Пичоров ни си взе бележка, за да се поправи. Той продължи злоупотребите, а по-после извърши и вредителска дейност, като в млякото наля вече замърсена вода, която взел от качетата и варелите, приготвени за противопожарна защита. Но и този път нашият „рационализатор“ бе хванат. Управителният съвет на стопанството обаче не му наложи нужното наказание, а се задоволи само да го смени — от крадехладач, за гледач на ковете.

Ето как несериозно и по прителски се отнася управителният съвет на ТКЗС в Павликени към недобросъвестните кооператори, с което не помага да се поправят, затова кооператорите открито се възмущават, но няма кой да ги разбере.

Читател — кооператор

БЛАГОДАРНОСТ

На 3 октомври т. г. неизвестен крадец е влязъл в дома ми и задигнал ценни вещи, между които един джобен часовник със златни капаци.

На 15 октомври аз бях приятно изненадан от поканата на органи на Народната милиция в града да си получа часовника.

Изказвам искрена благодарност на служителите на Народната милиция за проявената от тях остра бдителност по опазване имота на трудеците се и за бързите и ефикасни мерки, които в този случай те взеха за залавянето на крадеца и връщането на вещите ми.

Димитър М. Маринов — Търново

Редакционна бележка

В статията „Майстор на художественото слово“ поместена в брой 134 от 8 т. м. н. в „Борба“ е допусната груба фактическа грешка.

Вместо 75 години от рождението на Йордан Йовков е писано 72 години. На виновния редакционен работник Никола Евтимов е обрнато сериозно внимание.

ТРЪН В ОЧИТЕ

ФЕЙЛЕТОН

телната комисия при организацията.

Събраха се „сдъните“, между които Бячо Гърдев, Дойлоха и страните. Ответникът Симеон Дончев „Бездушният“, както му казваха, си изми ръцете, като каза, че „сържението е станало съвсем съдържението на Окръжния народен съвет“, че „уолненето е станало в процеса на завършване инструкцията“. Председателят на профкомитета Николай Сергеев пригласи в същия глас и помирителната комисия еднотупно подписа на 26 април протокол № 4, като утвърди уговореното за правилно.

Работата стигна до Окръжния комитет на профсъюза на работниците от местната промишленост и комуналните предприятия. Трънът напиря в очите на арх. Дончев и той подписа писмо № 844 от 6 май 1955 г., изпратено до Министерството на комуналното стопанство и благоустройство — управление „Архитектура“, в което между другото се казва:

„Другарю главен архитект, в духа на тези напътствия издадох заповед № 127, с която съкращавам техника Николай Ботев от архитектурната група. Този техник се оплаква по всички места дото док не в Търново, а пък навярно има още да се оплаква. По неговото оплакване ила в организацията ни един инспектор от Профсъюзите и ни научи... Министерството да съкрати бройките на архитектурната група с две бройки и увеличи бройките на конструкторите и инсталациите с по една бройка, конкретно да се съкратят двама проектантите П-ра степен от архитектурната група и на тяхно място се назначава един конструктор и един машинен инженер със заповед издадена от Министерството, за уловение на двама проектантите.

Другарю главен архитект, това да стане в най-скоро време, защото на 19 май т. г. изтича срокът на предупреждението на уловения.

И Бездушният зачака. Междувременно на 10 май Окръжният комитет на профсъюза отмени решението на помирителната комисия, тъй като няма съкращение на щата на предприятието. Дончев продължава да чака, но от Министерството още няма резултат. На 18 май със заповед № 183 арх. Дончев отменя заповедта за уловение, но с уговорка, че Николай Ботев ще премине в група „Конструкции“.

Ще пороботи там, няма да се справи с работата и... по несправяне с работата — вълн!... Ще ми олекне... Ще се върне пак разхатанът ми!... То сега живот ли? Вамирираха... Стряскам се и понощо време да не би някой да ме фотографира — разсъждаваше с надежда ръководителят на проектантската организация.

За кратко време сметките му се обръкаха. На 4 юли в Министерството подписа заповед за уловение на арх. Симеон Дончев от длъжността ръководител. Това беше далечното ехо на разразилите се в организацията и около нея събития през пролетта. Архитект Дончев се обръка отначало. Преблелна, позелена, изкара няколко безсънни нощи.

Скоро всичко се улегна. За Бездушния работата тръгна още по-добре. Казаки стана ръководител. Новият ръководител се оказа благодарен. Веднага издаде заповед за назначаване на арх. Симеон Дончев за свой заместник. И Симеон Дончев остана на оне по-тихи и спокойни позиции. Трънът обаче беше още в очите.

Николай Ботев не се посрами и като конструктор. Нямаше как да го уловят.

ВЕСТНИКЪТ ПОМАГА

По материалите на „Борба“

на някои инструктори към същия. От Околийския комитет ни уведомяват, че той въпрос е разглеждан от бюро в присъствието на

инструкторите. Провеждат се и други мероприятия за подобряване работата на инструкторите в околията.

ДЪРЖАВЕН НАРОДЕН ТЕАТЪР ТЪРНОВО

ОЧАКВАЙТЕ ГОЛЯМАТА БЪЛГАРСКА ДРАМА

„ВАМПИР“

От Ан. СТРАШИМИРОВ

3 — 2

(18)

Превод: Бс. ПУРЕЛ

В елиа часа след полунощ полковник Основ седеше до радиостанцията и напруги следеше уверените действия на легендарния радист. Той вече няколко пъти извика Малиновски, но отговор все нямаше. Когато голямата стрелка на часовника започна да отчита единадесетата минута на втория час, по лицето на полковника се появиха първите признаци на нервеност.

Радистът, като почака малко, отново зачука с ключа, изпращайки в етера своите повиквания, но и този път никога не откликна.

А след половин час полковник Осипов докладваше на генерал Саблин:

„За пръв път Малиновски не отговори на нашето извикане. Що би могло да означава това?“

„Що би могло да означава това?“ — размисляваше генералът. Той не страдале от безсъние подобно на полковник Осипов и въпреки всички външни напоя не лек труп ден, добре спеше нощно, ако само срочните работи не бяха пречка за това. Днес обаче той дълго не можеше да заспи.

Саблин премина голяма, сурова школа на живота. Имаше и победи, имаше и поражения по неговия път. Той се втурваше

в конспиративните квартири на белоградски офицери през годините на гражданската война, проследяваше тайни агенти на чуждого разузнаване в годините на първите петилетки, служеше в армейското контрау разузнаване през годините на Великата отечествена война. Срещу него стреляха явни врагове: против него плетяха коварства скрити врагове, промъкнали се в органите на държавната безопасност, по той никога не предаваше позициите си.

Все по-сложна ставаше борбата, все по-големи знания изискваше тя от Саблин. Ако на малките той разчиташе главно на физическата си сила, на верността на око и на изкуството да се владее оръжието, то твърде скоро потребя и остър политически умет и познание на международната обстановка. А сега към всичко това се прибави нуждата от таква знания, за които в годините на малостта си той нямаше даже елементарна представа. Изникна например необходимостта от познание на фототехниката, микрофотографията, радиотехниката и дори телевизията. Не се изискваше, разбира се, да беше специалист във всеки от тези видове техника, но знанието на нейните основни възможности за използване за цели

те на разузнаването и контрау разузнаването беше дотук необходимост.

А шом човечеството се приближило до прелестното на атомния век, за да опазва по-строг и по-надеждно военната и държавната тайна на производството на тази енергия, на Саблин се наложи да се заеме и с литература по физика, да слуша лекции, да се съветва и консултира със специалисти в областта на атомната и термоядрена енергия.

Генерал Саблин лежеше сега в своя креват с отворени очи, проверявайки и претегляйки всичко, опитвайки се да предвиди по-нататъшния развой на събитията, възможните стъпки на враговете и действията на подчинените си. Положението на майор Ершов му се виждаше особено сложно; изискваше се да му помогне повече, отколкото на някой друг. Но на самия Саблин още не беше напълно ясен напрегнатият ход на противника, а без да се даде верен съвет на Ершов.

НОЩЕН РЕЙС

Нощта беше изключително тъмна, на две крачки нищо не се виждаше. — Че трябваше ли да се проточи до

тъмно изпращането на такъв ешалон! — мърмореше Шатров, поглеждайки през прозореца на локомотивната будка към мрачното, беззвездно небе.

Дежурният казва, че пътят е бил зает — забеляза Рябов, който помпеше с инжектора вода в котела. — С Абдулаев нещо се е случило. Закъсал е на пътя Небесния арк — Борова гора. Само с помощта на добавен локомотив едва са го измъкнали по наторгението.

През прозореца Шатров виждаше разполюшените светлини на гаровите сигнали и жълтите петна на фенерите в ръцете на ревизорите на вагоните, които проверяваха току-що пристигналата на гарата товарна композиция. Бясна в далечината, пътуващ от пътническата гара по посока на Аскалск.

Шатров знаеше вече угроза, надвиснала над неговия влак и макар външно с нищо да не изразяваше тревогата си, на душата му беше неспокойно. По-придирчиво, отколкото обикновено, наблюдаваше той работата на помощниците, издисквайки от тях безукорна точност на изпълнение на всички негови разпоредения.

Дръж огъня на равен пласт, Фьодор, по цялата скария рещетка!... — заподяваше той на Рябов, надзъртайки в пешта.

Тимченко! — викаше той на огнра, който сортираше въглища на тендера. — Давай по-бързо въглища. Дребното ще искри, а това е опасно за нашия товар.

Тъй като влакът изпращаша нощем, вземаха се особени мерки на предпазливост. Шатров забеляза даже двама работници на МВР, няколко пъти минали край композицията. А когато влакът трябваше да тръгне на път, при Шатров дойде набит военен и, допелся ръка до козирката на шапката, се представи:

— Капитан Бегсидилов. Надявам се, не е нужно да ви предупреждавам, другарю

Шатров, за необходимостта да бъдете бдителен! Днес имаме основание да се безпокоим за нашия влак.

— Защо тези военни дигат паника? — недоливо промълви Рябов, когато капитанът се отдалечи от техния локомотив. — Само развалит настроението!

По технически причини влакът се забави на гарата още за половин час. Наколкото както и преди беше тъмно и беззвучно. Духаше вятър, като унито виеше в пролуки на локомотивната будка. Тревожното настроение постепенно се предаде и на Рябов и той все по-често поглеждаше през прозореца на будката към разтворилата се няска в тъмната опашка на композицията и призрачните светлини на сигналните фенери, блещукащи на гарата.

Но неговият кондуктор изсигри със свирката и влакът потегли. Замяраха се в страни обичайните светлини на гаровите постройки, пъстрите светлини на нощната сигнализация, унесено осветеното предпътствие и влакът, увеличавайки скоростта, излезе най-сетне в открито поле. Струваше се, че в непрогледния мрак вече нищо не може да се види от страни по изтръгнатите от мрака от лъча на проектора храстчета, километражни стълбчета, наклоненоиздадени, прилични на мрачни кръстове, и по други предупредителни знаци и познати предмети Константин свободно четеше местността и уверено водеше своя локомотив.

Когато влакът пристигна на гара Червена юрта, на която му се налагаше малък престой, Рябов слезе от локомотива и се разходи покрай композицията. Като се върна, той змирничаво сгърна рамене и невисоко произнесе:

— Действително страшно, разбираш ли... —

— А сега аз мога да ти кажа — не дигай паника — усмихна се мирно Константин.

С влака на Шатров, върху страничните платформи на вагоните, преоблечени като стрелици от железопътната охрана пътуваха тази нощ Ершов и Малиновски: — майорът заедно с главния кондуктор в главата на влака, лейтенантът — с последния кондуктор (спирач) на вагона в опашката. Още трима стрелици се наместваха върху останалите спирални платформи.

Малиновски беше в приповдигнато настроение — най-после пък той участвуваше в истинско дело!

„Дълбоки нужна е нашата професия на контрау разузнаване! — с гордост помисли той, вгледайки се в тъмнината. — Ето, някъде си в нощта нечуто пътят гадювете — шпионите и диверсанти. Те могат да отровят класици, да откраднат важни военни документи, да убият голям държавен делег, да вдигнат във въздуха влак с избухливи вещества. За да им се попречи да извършат своето гнусно дело, трябва упорито да се върши по техните следи: дълги, уморителни дни търпеливо да се изчака и проследява врага, пресматляйки всяка своя крачка и отгатвайки всяка негова крачка без да имаш право да стресиш. А когато най-после врагът бъде достигнат, когато ти го хванеш за гърлото и го притиснеш до стената, на никого не бива да разказваш за това дело, макар че много те ти се поиска да разкажеш за него, защото това ще бъде истински подвиг, с който ще можат да се гордят и твоите приятели и твоята роднина, ако само ти я имаш...“

Малиновски засага нямаше години и той тежко въздъхна. Той имаше само девойка, която само му харесваше, но за я нарече годината, беше нужно да я обикне така, както Шатров обикна Олга.

(Следва)

Зам. гл. редактор: Ал. Хинчев